

čte Njemen-Bobr-Narew, to se pravi trdnjava. Ravnino naravnost ogrožena.

S temi navedbami podan strategičen položaj je neizmerne važnosti in ima za prihodnost nedogledne konsekvence; Rusi so namešči v nevarnosti, da jih Nemci od strani zgrabijo. Ni še to sicer neovrgljivo omogočeno, a priprave so že pričete. Samo Narew-črtta s trdnjavama Zearze in Pultusk se ima še vzeti in — prosto je pot. Nadalje je obkoljenje Njemen-črte še večjega pomena, ker učinkuje neposredno na drugo rusko obrambno črto, to je črto Njemen-Bug, ki pride pri opustitvi Visline črte v poštev ter ima svoje opore na severu v trdnjavi Rowno, v sredini Brest-Litowsk in na jugu v trdnjavskem trikotniku Luck-Dubno-Rowno.

General-feldmaršal Hindenburgova krasna zmaga dovoljuje Nemcem kakor tudi nam kot njihovim zaveznikom najslajše nade, in trdno sme vsakdo od nas upati, da se bodo vse izpolnile.

Dopisi.

Izjava. Podpisani urednik „Štajerca“ Karl Linhart izjavlja, da je vsled napačnih informacij s strani občanov občine Sv. Stefan pri Šmarju tamošnjega župana in načelnika krajskega šolskega sveta g. P. Zakošeka v tem listu opetovanu na časti žalil in mu očital nerodnosti v njegovem poslovanju kot župan in načelnik krajskega šolskega sveta. Ker sem se pa prepričal, da so vsa očitanja glede njegovega uredovanja popolnoma neresnična, jih preklicem v vsem obsegu in obžalujem vrhu tega tudi druge napade na njegovo osebno čast. Tudi se zavežem, da ga ne bom v bodoče v nobenem oziru več napadal in žalil.

Karl Linhart
urednik „Štajerca“

Pol leta vojske.

Pol leta že je trajala vojska in v tem da je trajala, je rastla. Če že ravno ni bilo sigurno preročiti, vendar je najbrž vsaka izmed vojskočnih držav si mislila: to je vojska 1914. A sedaj pišemo 1915, prvo polovico leta velikanske vojske in zgolj, brezmiselnost bi bila, konec vojske na določeni čas prerekovati ali o obsegu tega kar še ima priti, govoriti.

Vemo samo to, da se stranke oborožujejo v taki meri, kot bi imela prava vojska še le se začeti. Novi milioni so poklicani pod orožje, nastala je vojna doba „drugih armad“ (Napoleon). Obenem se oborožujejo države v gospodarstvenem oziru in sicer še le sedaj kot v vojnem stanu. Za priskrbo kruha se zaseči žito. Avstrijsko-Ogerska in Nemčija si dobavate iz domačih tovarn ogromne množine topov, pušč in raznovrstne municije. Finančni ministri se posvetujejo in potujejo, da bi jim bilo mogoče nove milijarde dobiti za sod brez dna... In zdaj je skoraj tako, kakor se v starih pravljicah o turških časih pravi: da je solnce kravno bilo.

Od začetka sem vojska vedno raste. Koj po začetku vojske se je udeležnikom pridružila Belgija in skoraj istočasno Anglija. Z Anglijo zapletlo so se v boj tudi njene kolonije po veseljem svetu in na Francoskem so v boj koračali Kanadci iz Severne Amerike, Indi, Zameci i. d. Potem se je našim nasprotnikom pridružila Japonska. Po treh mesecih vojska stopi Turčija na stran Avstrijsko-Ogerske in Nemčije in vsi tri deli takozvanega starega sveta postali so enotno bojno polje. Kje so zaostale cene, ki so veljale še pred par meseci

za pretirane? Že dosedaj je ta vojska terjala več žrtev na mrtvih, kakor vse vojske iz zadnjih sto let, sem od leta 1815. Akora vno se je že porabilo denarja, da njega množino ne morem zapasti, vendar se še ne misli na to, da bi znale države v tem oziru opešati.

Napovedi vojske nismo več šteli, toda kdo ve, kdaj bude njihova vrsta končana? Bojujoči še stojijo pokonci: pripravljeni neizmernost raje prekositi, nego slabost priznati!

V sredini tega boja brez merila, med kravo preteklostjo in meglemo prihodnostjo stojite nepremakljivi Avstrijsko Ogerska in nje zavezniča Nemčija. Vsim naporom mnogočevalnih sovražnikov postavili ste vedno nova sredstva njune moči v bran, kojih neizcrpnost celo njuni nasprotunci pripoznavajo in občudujejo. Večina njenih armad se bojuje na sovražnikovih tleh, katere imate zasedene, in ta ozemlja se — akoravno pologoma — še vedno razširjujejo. Kar je bilu tu in tam navidezno nazadovanje, izkazalo se je v kratkem kot krepko napredovanje. Tako na vzhodu kakor na zpadu.

Kjerkoli so sovražniki navidezno prodirali, povsodi so se morali prej ali slej umakniti. Več kot štiri tedne na primer so poskušale Joffe-jeve armade nemško verigo pretrgati in sicer v času, ko je bila najslabša, a ves njih trud bil je zamen. Stoinpetdeset tisoč mož so stale Francoze te poskušajo. Njih vspeh je bil, da so se morali na najvažnejši točki svoje fronte umakniti. S tem so se prepričali, da je ves tozadnji trud zastonj; kar se v najugodnejšem trenutku ni posrečilo, se tudi nikdar posrečilo ne bo.

O angleških milijonskih armadah, o kojih so si kaj radi polna usta vzeli, je vse nekako potihnilo. Francozi seveda vse žile napenjajo svoje armade popolniti, toda od kod naj dopolnitve vzemejo? Iz domača dežele so že pobrali, kar je količina bilo sposobnega, s kolonij pa ne smejo vojaštva odtegniti, ker so iste od vstašev ogrožene.

Iz Galicije se Rusi trajno odmikajo, le našo nepremagljivo trdnjava Przemysl še trdovratno naskakujejo; a dosedaj so vsi njihovi navali ostali brezuspešni. Przemysl je in ostane za Ruse trd oreh, ob kojem so si že marsikateri zob oškrtnili. Z Ogerskega in iz Bukovine pa so itak že pobrali svoja šila in kopita ter se pobrali tje, odkoder so prišli. Vso upanje, je opravičeno, da v kratkem ne bo niti enega Rusa več na avstrijsko-ogrskih tleh. (Da so bili primorani iti Rusi iz Vzhodnega Pruskega kakor k... s plesa, o tem, je „Štajerc“ na drugem mestu natančneje poročal in tudi danes poroča.)

In kaj je z vojsko izstradanja? Na tem polju boja začela je Nemčija sedaj z ofenzivo. Medtem ko si je Nemčija v tem oziru s vsimi vseh zasiguročimi naredbami utrdila svoj obstoj, pričenja se v zraku in pod morsko gladio vojska blokade, ki naj zabrani Angliji vsak dovoz živeža.

Rusija ima že nekako slutno, da ji ne bo mogoče do konca stanovitna ostati, ker ji doma preti finančna katastrofa (po sklenjenem miru!), Franciji pa manjka ljudi da bi si svoje velikanske izgube v fronti nadomestila. Mogoče da bojo naši sovražniki svojo vojno utrujenost še za nekaj časa premagati skušali, toda utajiti se ne da. Nasprotno pa stojite Avstrijsko-Ogerska in Nemčija neupognjeni, četudi si želite skorajnega miru; in boste vzdržali se pokonci sedaj in zanaprej, dokler ne bo prišel čas, ki bo za nas zlato jutro mirnega življenja.

Moč in pravica.

Neprestani boj je naše življenje. Ne samo boj za vsakdanji kruh, nego tudi boj za drugo materialno blago, za idealne zahteve, za ugled, čast in marsikaj drntega. Vsak pa ne zmaga v tem boju, čeprav je po zakonu v pravici. Saj pravi že pesnik: „Živemu pravico!“ Mirno pa lahko povemo: pravico ima zdravi. Zakaj, kaj pomaga človeku, da se zaveda, da je človeško in zakonito v pravici, sko nima moči, svojo

pravico tudi dognati. Boj za vsakdanji kruh hoče vztrajnosti in moči.

Gledati moramo zato, da se ohranimo vedno zdrave in moči se zavedajoče, motenja zdravja in boleče trpljenje moramo hitro odstraniti, pri čemer nam izborna služi Fellerjev boležine tolažeči rastlinski esenčni fluid z znamko „Elsa fluid“.

Pri revmatičnih, protinskih ali nevralgičnih bolečinah, bodenju, trganju, lumbagu (Hexenschuß), bolečinah v križu, bodenju v ledjih in drugih s prehlajenjem, prepihom in prenapornom nalezenih bolečinah, tolaži bolečine, poživilja in osvežuje.

Bosna pomirjena?

Kaj je govoril general Sarkotić Bošnjakom.

Leta in leta sem se je vedno zatrjevalo od vseh strani, tudi od takih, ki bi imela biti bolje podučena, da je v Bosni in Hercegovini vse v redu in da stojí te nove avstrijsko ogrske dežele na isti stopnji lojalnosti kakor katerabodi druga. Najnovejši čas nam je odkril, da tam dolni vse tako kakor bi moralno in znašo biti. Ne ozirajte se na podpihovanja in podkupljevanja od zunaj smelo rečemo, da se ljudstvo teh dežel pač še ni vživel za naše razmere urejenih državnih zanošajev. Sarajevo zločin, njegova preiskava in zadržanje velikega dela prebivalstva v vojski s Srbijo je pokazal in še kaže, kako da stoji z lojalnostjo v Bosni in Hercegovini. Toda natančneje pisati o tem, bilo bi tveganje — zapasti cenzuri!

Podajemo toraj takoj samo poročilo iz Banjaluke tikajoče se govorja bosno-hercegovskega deželnega šefa, generala Štefana plem. Sarkotič-a, ki ga je imel o priliki sprejema najvišjih predstojnikov vseh veroizpovedanj v Banjaluki dne 12. februarja. Medtem ko je vse druge, kakor turšega, protestantskega in judovskega in v prvi vrsti katoliškega najvišjega predstojnika zaradi njih uspešnega ali vsaj potrdljivega delovanja p-hvalil in vsakemu posebej svojo zaupnost izrekel, je govoril grško-orientalskemu metropolitu (srbskemu nadškefu) besede, ki so polne izjavov nezadovoljnosti in graje. Rekel je med drugim: „Upam, da je Vaše zatrdilo lojalitete odkritoščeno! Tudi jaz sem jugoslovanskega pokolenja ter se spominjam iz iz svoje mladosti, da se v moji domovini na Hrvatskem Srbi v oziru na lojaliteto in zvestobo do cesarja od Hrvatov niso dali prekositi. Hrvatje kakor Srbi, oboji so bili zaslomba prestola. S tem večjo žalostjo sem zvedel, kaj se je zgodilo in kaj se še danes godi. Prizanašanje in blagovoljnost uprave proti ljudstvu tolmačili ste od prvakov ljudstva kot slabost. Dahovništvo, ki je poklicano duhove ljudstva oblažiti, opustošilo je dušo ljudstva; učiteljstvo, ki ima na logo duševne zmožnosti ljudstva povzdigniti, je zastrupilo. Pozdravljam ljudstvo. Odgovornost za storjeno seveda tudi ljudstvo zadene, glavni krivci so pa vendar tisti, ki so ljudstvo zapeljali, duhovništvo in učiteljstvo.

Velika škoda mora se poravnati. Dahovništvo in učiteljstvo mora si izbrati druga pota, in upam, da bodata v mojem smislu delovala. Ako bi se pa pričakovanje ne izpolnilo, tedaj se bodo našli drugi, katerim se bo ta najdražja last države, namreč duša in duševne moči ljudstva, z mirno vestjo zaupala. Predrugačiti se stvar m o r a. Bosna in Hercegovina ste z neložljivo vezjo z monarhijo strinjeni in boste tako ostali. Najbrezobzirnejše se bode postopalo proti vsem sabverzivnim elementom.“

Pri poklonu uradništva rekel je na pozdrav, da mora biti za uradnike zvezda vodnica: pravica in pravčnost. Tudi v dvomljivih slučajih se interesi države ne smejo krateći. Zdrava pravica ima le na podlagi trdne državne avtoritete zadostno zaslombo. Ta autoriteta je v uradništvu poosebljena. Uradnik si ima vedno predočevati, da je organ izvršitve državnih smotrov.

Pri sprejemu občinskega zastopa, pozdravil je generala banjaluški župan Hamdi bey Džidič ter povdarjal lojaliteto meščanstva. Deželni šef je nato med drugim pripomnil, da ima meščanstvo sicer v prvi vrsti gospodarstvene naloge

Čitajmo, kaj piše neki učitelj o Fellerjevem „Elsa fluidu“:

Slučajno sem naletel na nekaj steklenic Vašega izbornega rastlinskoga esenčnega fluida „Elsa“. Izborno mi je služil pri mojih zastaranih bolečinah. Učinek je bil naravnost čudovit. Prosim, da mi takoj pošljete tacat svojega domačega zdravila. „Ivan Wagner s. r., učitelj, Weissbriach, Korosko.“

Naši bralci bi morali Fellerjev fluid z znamko „Elsa fluid“ imeti doma, saj stane poizkusni tacat simo 6 kron franko in se samo priste nobiva od lekarnarja E. V. Feller, Stubica, Estrag št. 241 (Hrvatsko).

... dazir.

rešiti, a znano mu je tudi, da je nekaj občinskih svetovalcev lejalnih, nekaj pa je tudi takih, ki ne zaslužijo tega spričevala, a pričakuje od zadnjih, da se bodejo svojih dolžnosti proti državi zavedli, sicer bi se morali vsi škodljivi elementi iz občinskega sčeta izbraniti.

Pravoslavci (Srbi) pri pozdravu niso bili zastopani, in morebitne je tako bolje, ker hinsčina bi bila s takim činom neznošljiva.

Kratke so bile besede generalove proti nekaterim, a tem krepkeje in velepomenljive!

Ukaz c. kr. štajerskega namestništva z dne 5. februarja 1915, drž. zak. št. 18,

glede prometa s kruhom in pecivom.

Z ozirom na sedanjo večjo nevarnost razširjanja naležljivih bolezni se na podlagi § 1 zakona z dne 30. aprila 1870, drž. zak. št. 68, prepoveduje kupovalcem dotikati kruha in peciva v namen izbiranja na vseh prodajnih mestih (pekarjih, trgovinah z mešanim blagom itd.) nadalje javno razpolaganje kruha in peciva na tržnih prostorih radi prodaje, ter krošnjarjenje s kruhom in pecivom na splošno pristopnih krajib, v javnih lokalih, v uradih, pisarnah itd.

Prestopke teh prepovedi kaznujejo na podlagi § 7 cesarskega ukaza z dne 20. aprila 1854, drž. zak. št. 96, po § 11 tega cesarskega ukaza politične oblasti z denarno globo od 2 do 200 kron ali z zaporom šestih ur do štirinajstih dni.

Prepoved, da se stranke ne smejo dotikati na prodaj ponujanega peciva, da bi ga izbirale, se mora javno nabit z razločno čitljivo pisavo na vseh vpoštenevih prodajnih mestih.

Ukaz c. kr. štajerskega namestništva z dne 8. februarja 1915, drž. zak. št. 16,

o izvršitvi ukaza trgovinskega ministerstva dogovorno z ministerstvi notranjih zadev, za poljedelstvo in za finance z dne 30. januarja 1915, drž. zak. št. 24, v zadevi izdelovanja in prometa s kruhom in pecivom.

1. Z ozirom na določbe § 5 ministerskega ukaza z dne 30. januarja 1915, drž. zak. št. 24, se razveljavijo namestniški ukazi z dne 19. januarja 1915, drž. zak. št. 7, o izdelovanju vojnega peciva in z dne 29. januarja 1915, drž. zak. št. 14, o uvedbi enotnega vojnega peciva od dneva, ko stopi ta ministerski ukaz v veljavo, dne 6. februarja 1915.

Ob enem se na podlagi § 5 ministerskega ukaza določa, da sme izdelovati malo pecivo v smislu ministerskega ukaza samo v obliki štiridelnih okroglih žemelj in da mora pri ceni 4 vinjarjev za kos imeti najmanj 42 gramov teže. Izdelovanje vseh drugih vrst malega peciva, kar navadnih dolgih žemelj, dolgih mlečnih žemelj, parnih žemelj, cesarskih žemelj, rogličkov, oklopkov, makovih štruc, prest in vsake vrste rahlega in na pol rahlega peciva itd. je prepovedano.

2. Prošnje za podelitev izjemnega dovolila po § 6 ministerskega ukaza morajo natančao navesti vrsto zaprošene izjeme in množino kruha in peciva, ki se ima izdelati in dobivati in označiti pekarsko obrt, iz katere se naj dobiva pecivo. Pri izjemah z zdravilne zavode ali dijetične namene mora v prečniji stati zdravniško potrdilo brez pogojne potrebe.

3. V teku 24 ur je v obrtnih izdelovalnicah dopuščeno malo pecivo samo enkrat izpeči. V času od 8. ure zjutraj do 6. ure zvečer je nedopustno vsako pečenje pri izdelovanju malega peciva. Pripravljalna dela se lahko vrše v času od 5. do 6. ure zvečer. V pekarskih obrtih se kruh ne sme poprej oddajati kakor 12 ur po dokončani peki. Namestniški ukaz z dne 16. januarja 1915, drž. zak. št. 6, o določitvi gotovih ur za obrtno izdelovanje belega peciva izgubi veljavo od 6. februarja naprej.

4. Izdelovanje natrošenega kruha in natrošenega peciva je prepovedano.

5. Ukaz c. kr. namestništva z dne 26. januarja 1915, drž. zak. št. 13, o prepovedi obrtnega izdelovanja drožnega in maslenega testa ostana v veljavi. Obrtno izdelovanje maslenega in drožnega testa za zdravilne zavode in okrevalne dome ali v njihovih kuhinjskih obratih, ki je izvzeto od določb omenjenega namestniškega ukaza ter obrtno izdelovanje prepečenca se sme vršiti samo dva dni v tednu. Občinski predstojnik mora ta dva dneva krajevnim navadam primerno določiti in javno razglasiti. Tudi se sme za to proizvajanje v porabljati pšenična moka za pečenje samo v množini, katera ne presega 70 odstotkov celotne teže množine moke, ki jo je podelati. Ostanek mora obstajati iz po § 2 ministerskega ukaza dopustnih pridatkov, posameznih ali v poljubni zmesi (§ 10 min. uk.)

6. Ukaz c. kr. namestništva z dne 7. januarja 1915, drž. zak. št. 3, se razveljavi z ozirom na določbe § 12 min. ukaza.

7. Peki, slaščičaji drugi prodajalci pečenega blaga, kakor tudi gostilničarji in krčmarji vseh vrst morajo odtis ministerskega ukaza, namestniškega ukaza z dne 26. januarja 1915, drž. zak. št. 13, o prepovedi obrtnega izdelovanja drožnega in maslenega testa kakor tudi tega ukaza nabiti v svojih prodajalniških in obratnih prostorih na mestu, ki je vsakomur vidno. (§ 13 min. ukaza).

Prestopke tega ukaza kaznoje, v kolikor jih ne kaznujejo kazenska sodišča, politična oblast I. instance z denarnimi globami do 5000 kron ali z zaporom do 6 mesev.

Ako prestopek zakrivi obrtnik, se lahko razen tega, če so dani predpogoji § 133 b, odstavek 1, črka a, obrtnega reda, ukrene odtegnitev obrtnje pravice. (§ 15 min. uk.)

9. Ta ukaz se ne nanaša na izdelovanje kruha in peciva za vojaško upravo. (§ 16 min. uk.)

10. Ta ukaz stopil je v veljavo dne 6. februarja 1915.

Prodaja živine v sili vsled napačnega razumevanja zapisovanja žita in krme.

2/221/1915. Gradec, 2. februarja 1915.

Že ponovno je opozarjalo namestništvo na brezvestno ravnanje mnogih kupčevalcev, ki izrabljajo vsel vojnega stanja med prebivalstvom povzročeno bojazem za se in od kmečkih živinskih posestnikov izsiljujejo govejo živino po neverjetno nizkih cenah, ali skušajo z razširjanjem neresničnih vesti kmety napeljati, da bi jim prodali žito, živino in druge poljedelske pridelke po nizkih cenah ali skušajo kazajte na baje preteče razmere vzbudit v lahkovernih živinskih posestnikov strah in jih prisiliti, da bi prehitro prodajali svojo čestokrat premalo in za klanje še nezrelo živino.

Pri tej priliki se je opozorilo na to, da je dolžnost prebivalstva, take kupčevalce kakor sploh razširjevalec vznemirljivih vesti naznani pri orožništvu, politični oblasti ali pri sodniji in jih izročiti zasluzeni kazni, ki bodo morda kazenskosodna zaradi goljufije.

Naznana se, da namena oblastveno odrejene zapisovanja krme in žitnih zalog mnogi poljedelci ne razumejo ampak ga tolmačijo tako, da se zapisane zaloge ne smejo pokrmiti, ampak da bi se morale shraniti do spomladis, in da si baje kupci to tolmačenje obračajo v svojo korist in živino kupujejo po sili znižanih cenah.

To razumevanje je popolnoma napačno in prodaje na podlagi tega razumevanja koristijo samo kupcem, prodajalcem pa škodujejo.

Pred vsem se mora pripomniti, da se zapisujejo sploh le take zaloge žita in krme, ki pridejo v poštev tudi za človeško hrano. Posebej se krmilne zaloge v zadnjem času sploh niso zapisovale, izvršilo se je samo od ministerstva za notranje zadeve za celo ozemlje tostranske državne polovice odrejeno zapisovanje vseh žit-

nih zalog, ki je imelo namen ustvariti potrebno podlago naredbam vlade za sigurno preskrbo prebivalstva z moko in kruhom.

Zapisovanje zalog kolikor jih je, ni torej nikakor imelo namena, teh zalog v določeni izmeri pridrževati do spomladis, najmanj pa prisiliti živinske posestnike, da bi prodajali svojo živino po cenah, pri katerih bi sami trpeli škodo, brezvestni kupčevalci pa imeli sramoten dobiček.

Vsekakor se v vojnih časih ne sme opustiti misel na ekonomijo z danimi zalogami.

To misel podpira tudi z ukazom poljedelskega ministerstva z dne 5. januarja 1915, drž. zak. št. 5, izdana prepoved krmljenja gotovih živil (za mletje sposobne rži in pšenice ter za mletje sposobnega ječmena, nadalje za izdelovanje kruha primerne ržene, pšenične in ječmene moke), ki se morajo pred vsem pridržati za človeško hrano in se ne smejo polagati živini.

Razen tega popolnoma razumljivega pridržka niso poljedelci v uporabi svojih krmilnih sredstev zakonito na nikak način omenjeni in ker je bila že tev preteklo jesen bogata, — kakor tudi povdajojo poljedelski listi —, nimajo živinski posestniki nobenega povoda, svoje živine z pomislekom, ali je dopuščno uporabljati krm, pod ceno prodajati.

Političnim podoblastvom se vnovič naroča, da obračajo posebno pozornost na opisane zvijsače kupčevalcev in mešetarjev in da na eni strani brezobzirno postopajo proti istim, na drugi strani pa z nujnim poučevanjem in pojasnjevanjem oškodovanij krogov prebivalstva — morda tudi s posredovanjem okrajinov odborov, občinskih predstojništev, župnijskih uradov, poljedelskih korporacij in zadruž, ter tudi o prilik uradnih dni — kolikor jim je mogoče pripomorejo k odvrnitvi takih prigodkov.

Od ces. kr. namestništva.

Ukaz ces. kr. namestništva zastran prometa s sladkorjem.

Zastopniki avstrijskih sladkorov čistilnic so oddali pred nekaterimi dnevi trgovinskemu ministerstvu vezalno izjavo, da bodo dale avstrijske sladkorne čistilnice kupčijstvu in použitku za založbo potrebe v tuzemstvu potrebne množine sladkorja za použitek do začetka nove kampanje (1. septembra 1915) po neizpremenjenih sedaj veljavnih cenah na razpolago.

Po tej od sladkorne industrije prevzeti dolžnosti je do začetka nove kampanje zajamčena stalnost cen za prebivalce potrebnejšega živila.

V občni koristi je ležeče, da se na ta način doseglja stalnost ne uniči po neopravičenem povišanju cen od strani veletržtva ali nadrobne trgovine v škodo prebivalstva kot ponužnika.

Kot oporišče za vprašanje, ali so v veletržtu in nadrobni trgovini zahtevane cene primerne, bodo služilo to dejstvo, da so sladkorne čistilnice povisale ceno za sladkor od junija 1914 do sedanje dobe v celem za 4 $\frac{1}{4}$. K pri 100 kg ali 4 $\frac{1}{4}$ v za kg. Črez to povišanje cen bistveno večje povišanje cene za sladkor v veletržtu ali pri oddaji na drobno nasproti v mesecu juniju 1914 od veletržtva in nadrobne trgovine zahtevanim cenam bi se ne moglo kot v razmerah opravičeno smatrati in bi se strogo kaznovalo po določilih cesarskega ukaza z dne 1. avgusta 1914 drž. zak. št. 194 kot tiranje cen.

Gradec, dne 13. februarja 1914.

C. k. štajersko namestništvo.

Razno.

Razglas z dne 24. februarja 1915, tikajoč zagotovitev preskrbitve s žitom in z moko. Naših sovražnikov nakana, nas izstradati mora se na vsak način preprečiti. V to svrhu so se danes vsled cesarjevega odloka v državnem zako-